

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

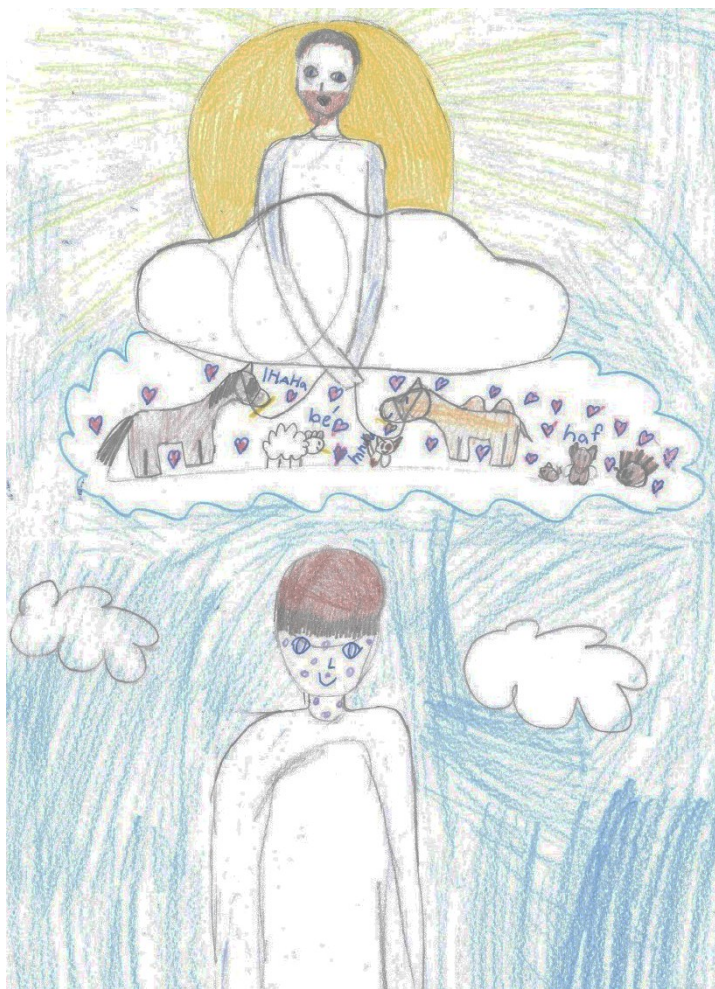
Listopad 2024 / 256

Čtení – Job 13,1-28

Text – Job 13,15 „By mne i zabil, což bych v něho nedoufal? A však cesty své před obličej jeho předložím.“

Byl ten Job pašák, frajer až na půdu nebo člověk z jiné planety? Máme číst jeho příběh s pokorou nebo tak trochu s tichou závistí, že my nikdy tak pevné víry nedosáhneme? Staví nám tu bible před oči nedostižný vzor? Vždyť dál už se snad ani jít nedá! Pokud vytrhneme tento verš ze souvislosti, zjistíme, že opravdu nemáme žádnou šanci. Před námi stojí Job jako pravý hrdina víry. Takový svatý muž je sice vznešený a krásný, ale zároveň na hony vzdálený realitě života. Vzdálený nám lidem, rozhlodaným tolika pochybnostmi a úzkostmi. Lidem sevřeným nejistotami a obavou o budoucnost církve, národa, tohoto světa i sebe sama.

Ale Job před námi nestojí jako příklad učebnicové víry. Ze souvislosti celé kapitoly vyplývá, že tu zní ona věčná otázka, nám dobře známá – proč? Palčivosti této otázky dobře rozumíme. Provází naše vlastní úzkosti, zazní vždy, když staneme vykojení z něčeho, co nás přesahuje, co je silnější než my, když se dostaví vichřice hněvu na hlavy naše uvedené. V takové chvíli stojíme tam, kde Job, a vedeme s naším Pánem zápas o smysl života a smrti. A možná ani nám v tu chvíli příliš nepomáhají naši přátelé, kteří se buď odmlčí anebo vyhnou obloukem anebo vedou nanicovaté, pobožné řeči jako ti tři – Elifaz, Bildad a

Obr. Emilka Hrtusová

Zofar. Myslím, že rozumíme dobře Jobovi i jeho přátelům. Sami se také někdy utíkáme ke zbožným frázím, místo abychom opravdu uměli plakat s plačícími nebo dokonce dovedli trpět s trpícími. Ale Job dokáže i ve svém vzdoru jít dál. Zápasí! Nevzdává se! Ptá se z hlubin svého zoufalství i svého vzdoru. Ptá se s přesvědčením, že je tu někdo, kdo může dát odpověď.

Tak ani my nevoláme nikdy svá vyznání, své otázky i své pochybnosti jenom do prázdna. Marně. Naše modlitby nejsou voláním do duté vrby. Bůh nás slyší. Ví o nás! Nebojme se. Nevzdávejme svůj zápas víry ani v branách smrti, ani na prahu zoufalství ani tváří v tvář neradostné skutečnosti světa, ve kterém žijeme.

Hospodine, milostivý Bože, prosím tě pokorně, ozvi se, když už jsem ztratil úplně všechno, dej, ať neztratím tebe. Amen

Zdraví Jan Krupa

Jubilanti

Marie Schmiedová

Petr Daniš

Zdeněk Hrňa

Věra Helimanová

Milan Adámek

Jitka Kubešová

Slovo na okraj: *Dobromila Krupová*

Požehnání se z našeho života vytrácí, jako se pomalu vytrácí z našeho slovníku v rodině pojem Bůh – jsme příliš cudní, než abychom mluvili o tak intimní věci s nejbližšími. A přesto do našeho života patří. Přijímáme je při bohoslužbách z rukou kazatele buď společně, nebo jako jednotlivci. Ale žehnat můžeme i my. Je to víc než jen popřát někomu všechno dobré. Přemýšlela jsem, kolikrát jsem se já jako jednatel setkala s požehnáním.

Nejprve to bylo u křtu, ale to si nepamatuji. Pak u konfirmace – klečeli jsme u toho a byl to hodně silný pocit. Před svatbou bývalo ještě i v našich dobách zvykem, že rodiče před odjezdem do kostela žehnali snoubencům. Já si pamatuji, že to byl v našem případě „jen“ krátký rozhovor s oběma rodiči v ložnici. Pak následovalo požehnání od faráře v kostele.

Dalším požehnáním, téměř po dvaceti letech, bylo požehnání naší katolické kamarádky při našem odchodu z jesenického sboru na Valašsko. Bylo spojeno s malým rituálem v podobě křížku na čelo, bylo to nezvyklé, katolické, ale hodně silné. Stejně tak jako požehnání vyslovená některými spolupoutníky na naší cestě do Santiaga de Compostela.

Já sama jsem požehnání nikdy neudělila. Alespoň ne viditelně. V osobní modlitbě mnohokrát. Ale ten rituál znamená pro druhého asi víc. Jen se zbavit toho ostychu.

Požehnání přece mělo tradici i v našem prostředí – je to tradice převzatá z Bible. Člověk je nedává sám ze sebe, stává se jen prostředníkem Boží dobroty a ochoty žehnat.

Staršovstvo

Listopadové staršovstvo se sejde tentokrát mimořádně později, a to až 11. listopadu. Obsah listopadového jednání staršovstva bude tedy vytištěn až v prosincovém čísle.

Děti, dorost, mládež

Setkání maminek 8.10.

Daniela Holišová

Tak jsme se ve středu, místo setkání v kostele, vydali na cestu na Helštýn. Sraz byl u Lidlu v 15 h, odkud jsme společně vyrazili do kopce. Přestože počasí dopoledne nebylo příliš příznivé, na náš výšlap se vyčásilo a my za příjemného slunce a větru razili cestu i s kočárky nahoru. Po cestě jsme měli od pana faráře Freitingera hru do přírody - tzv. HLEDAČKU – zaměřenou na sedm dní stvoření světa. Nahoře u Florálního kostela proběhlo krátké ztišení, a pak už následoval hlavní program, na který jsme se všichni těšili – a to bylo pouštění draků. Vše jsme si náležitě užili a poté se nadšení i znaveni navrátili ve večerních hodinách domů.

Díky za toto milé setkání všem.

Pozvání na malou víkendovku

O stavitelích

Víkendovka je určena dětem ve věku od 5 do 9 let

Termín: 15. – 17. 11 2024

Cena: 700,- Kč

Děti přihlašujte do 10. 11. 2024 emailem Evě Vaňkové, uveďte věk dítěte a váš telefon.

Kontakt: malytaborvalmez@gmail.com; 604 315 949

Srdečně vás zveme na vánoční pásmo dětí z nedělní školy *Jana Binderová*

Na 15.12., třetí adventní neděli, připravují nejen děti z nedělní školy vánoční pásmo. Přijďte si s námi připomenout krásný vánoční příběh prostřednictvím vystoupení našich nejmenších.

**15.12. v 9:30 v
evangelickém kostele ve
Valašském Meziříčí**

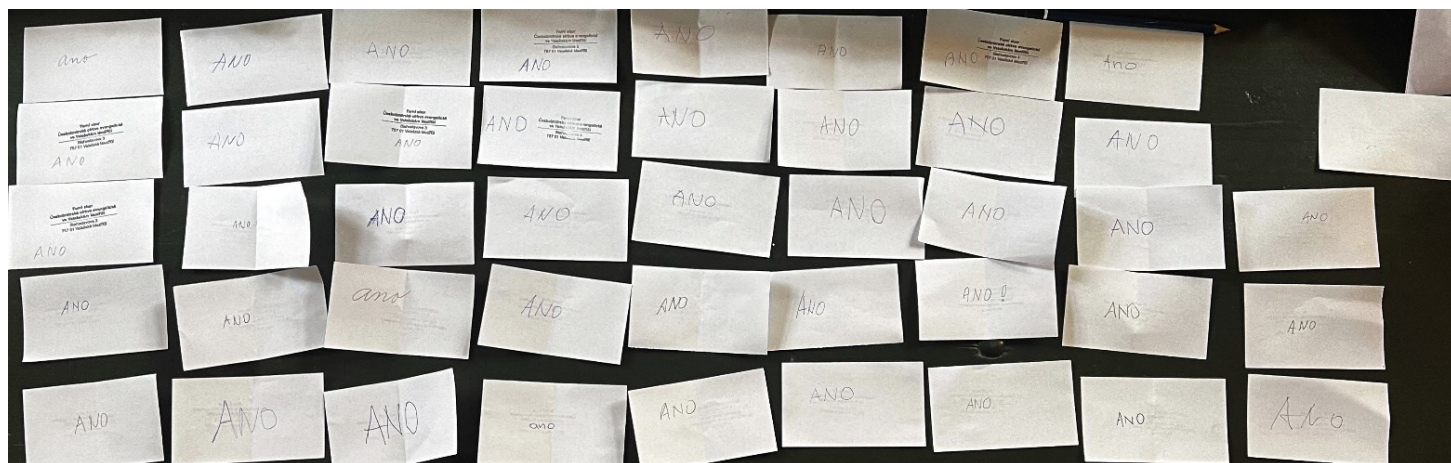
Kdyby se našel někdo, kdo by se rád na přípravě slavnostních bohoslužeb podílel, může se ozvat učitelům nedělní školy a my se budeme těšit na společnou práci.

Událo se ve sboru

Sborové shromáždění 13.10. zaměřené na volbu faráře *Pavel Trusina*

Staršovstvo Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí sděluje, že při sborovém shromáždění tohoto sboru byl ve volbě na dobu určitou ve smyslu článku 4 Řádu pro kazatele zvolen Aleš Rosický jako farář tohoto sboru na dobu od 1. září 2025 do 31. srpna 2035.

Volební shromáždění se konalo dne 13. října 2024 v 9:30 hod. ve Valašském Meziříčí za účasti 42 členů (voličů) zapsaných v seznamu členů sboru s hlasovacím právem (článek 9 odstavce 4 a 5 Jednacího a volebního řádu) s označením těch, kteří se volby zúčastnili. Na dálku hlasovali 2 členové sboru zapsaní v seznamu členů sboru s hlasovacím právem, jejichž seznam je rovněž přiložen. Celkem hlasovalo 44 členů zapsaných v seznamu členů s hlasovacím právem.

Volebnímu shromáždění předsedal farář (článek 9 odstavec 6 Jednacího a volebního řádu) Pavel Freitinger, administrátor, ze sboru ve Velké Lhotě.

Ve volbě hlasovalo pro: 43 členů, proti: 0 členů, zdrželo se hlasování 0 členů, 1 hlas byl neplatný.

Bratr kurátor Martin Fojtů seznámil faráře Rosického telefonicky s výsledkem volby. Bratr farář Aleš Rosický Vás všechny pozdravuje a je potěšen důvěrou.

Poděkování za novou sborovou kuchyň

Pavel Trusina

Chtěl bych touto cestou upřímně poděkovat mladým bratrům a sestrám z našeho sboru, kteří se ujali nelehkého úkolu: provést rekonstrukci kuchyně a malého sálu, a tím obě místnosti značně zvelebit. Výsledky jejich několikaměsíčního intenzivního úsilí se již začínají ukazovat, je to pohled věru příjemný a oku lahodící. Rád bych vyjádřil vděčnost, že takoví lidé součástí společenství našeho sboru jsou.

Zemřelí ————— *Daniel Heller*

Sestra **Emilie Cibulcová** pro nás byla živým svědectvím o víře, o boji s nemocí, o upřímnosti, statečnosti i smíření. Obvykle jsem do časopisu přepisoval životopis nebo aspoň jeho část. Ale tentokrát to není třeba, protože mohu odkázat na rozsáhlý článek z dubna t.r., který o sobě napsala, a pak ještě další ze sborového večera v květnu. Na konci léta ještě napsala pěkný příspěvek o setkání zvaném „Den otevřených maringotek“ na Slezské Hartě. Časopis s tímto jejím článkem se rozdával v kostele den po její smrti.

Miluška si tak vlastně napsala životopis i pro své pohřební rozloučení. Na závěr svého povídání psala o své nemoci a o tom, jak přišla k víře: „V srpnu roku 2022 mi byla diagnostikována rakovina ve čtvrtém, konečném stádiu. (...) V těchto chvílích jsem ucítila Pána Boha nade mnou, pode mnou, přede mnou i za mnou i vedle mne, jak jsem to slyšela v kázání bratra faráře Krupy. Měla jsem pocit jistoty, ochrany, bezpečí. Nesmírná síla, laskavost a добрta. A tak jsem v nemoci našla Ježíše Krista. Přišel za mnou, aby mi nabídl pomoc, aby mi pomohl snášet fyzické útrapy, a hlavně útrapy psychické. Lékaři v Masarykově onkologickém ústavu v Brně se vyjádřili zcela jasně, že zemřu do měsíce. V tomto duchu informovali i rodinu. Dnes, řadu měsíců poté, jsem vděčná za to, že prognóza zatím nevyšla. Jsem stále naživu a čím delší doba od toho okamžiku uplynula, tím více mě to přitahuje k víře. Je to vztah tak niterný, že ho nedokážu popsat. Celé noci, kdy jsem nespala, tady byl se mnou a ochraňoval mě. Neptal se, jestli chodím do kostela, jestli jsem křtěná, opravdově věřící... prostě byl tady, pro mě, se mnou. Tak mě po celou dobu provází a já jsem se rozhodla.“

Ke křtu si Miluška vybrala verše ze Žalmu 139 (23-24): „Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'!“

Na své šedesátiny zorganizovala hostinu, kterou s černým humorem nazvala kar, s tím, že si chce užít své blízké ještě zaživa... Miluška dostala i my ostatní jsme dostali čas navíc, kdy jsme měli možnost mluvit o životě i smrti a o všem, co je v lidském životě dobré, krásné a vzácné.

S manželem Mirkem spolu vychovávali čtyři děti. Říkala s vděčností, že jejich společné roky byly bohatě prožité a jejich vztah je stále hlubší. Já před ním hluboce smekám, jeho přístup a obětavost mám velmi živě před očima. Vím, jak moc a kolika lidem ze sebe Miluška tolik dávala. A on mi řekl, že si nikdy nepřipadal stranou! Před pohřbem mi řekl, že to byla Boží žena.

Zvláštní kapitola by se dala napsat o Míle a Diakonii. Jsme vděční za všechno, co pro Diakonii udělala, ať to byla dobrovolnická práce v dozorčí radě nebo práce vedoucí Domova se zvláštním režimem, do které se pustila v době, kdy se mohla věnovat už jen sama sobě a řešit jen své zdravotní problémy. Pro Diakonii bylo její angažmá velké plus: Svou snahou o dokonalost nastavovala standard péče o klienty vysoko. Svým nadšením a houževnatostí působila tak, že se i druzí jejím nárokům na fortelnost práce a služby snažili dostat. Vždy měla na mysli dobro klientů a věnovala jim svou čas, sílu a energii. Miluška celý život učila děti i dospělé, především zdravotní sestry. Na sklonku života se stala znovu studentkou, žádala si duchovní literaturu, v rozhovorech se vracela k tomu, co přečetla... Nezapomenu na to, jak jsme spolu před Velikonocemi v rámci přípravy na křest mluvili o vzkříšení, a náš rozhovor se pak přetavil do velikonočního kázání – o vítězství nad strachem, vinou a smrtí.

Miluška odevzdala svůj život Bohu 5.10. 2024. Byl jsem fascinován, když jsem u Cibulců doma před pohřbem držel v ruce její bibli plnou spousty záložek, svítivých papírků. Jedna byla v knize Přísloví (Př 22-23) na pasáži o moudrosti a sociálním cítění. Žalmů měla založených mnoho. Měla je systematicky popsané: např. „Ž 23 – osamělost“, „Ž 27

– Boží odvaha“, „Ž 38 - v nemoci a bolesti“... Kupodivu k žalmu 102. měla nadepsané slovo DĚKUJI. Nečekal bych to, protože ten žalm mluví o bolesti a osamocení, skoro jako by ho napsal někdo onkologicky nemocný. Přečtěte si ho celý, je to síla.

Se sestrou Emilií Cibulcovou jsme se rozloučili v našem kostele ve čtvrtek 10.10. Ke vzkříšení jsme ji vyprovodili nejen s Božím slovem, ale i za zvuku bubnů (Ž 150,4).

Pozvání

*Milý Bože,
je pan farář tvůj
kamarád a nebo se
anám jenom pracovně?*

David

Citát z knihy Děti píš Bohu
autoři: Stuart Hample, Eric Marshall

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Zlíně
Vás srdečně zve na

instalaci svého nového faráře Daniela Hellera

**v neděli 3. listopadu ve 14.30 hodin
v evangelickém kostele ve Zlíně (Slovenská 3063)**

Těšíme se na viděnou!

zlin.evangelnet.cz

Sborový zpěv

Anna Jelínková

Ráda bych pozvala všechny, kteří rádi zpívají, na zkoušky sborového zpěvu. Začnou od listopadu a budou (stejně jako dříve) vždy před bohoslužbami v 8.45 hod. Zkoušky vede profesionální hudebnice Líba Jelínková. Potřebovali bychom rozšířit naše řady, proto se neostýchejte a přijďte se třeba jen na zkoušku podívat a zkusit zazpívat. Během zkoušek také procházíme nový evangelický zpěvník a učíme se nové písně. Pokud by vás tedy nějaká píseň z nového zpěvníku zaujala, dejte vědět a přijďte mezi nás. Zkusíme ji společně. Bliží se Vánoce, tak budeme nyní trénovat hlavně vánoční písně.

EKUšpacir č. 5

Centrum pro rodinu ADRA pořádá v neděli 10. 11. 2024 eku-výlet k Oční studánce u Starého Jičína. Odjezd autobusem z VM 12.35 hod. do Nového Jičína, dále pěšky Svinec, k Oční studánce, Starý Jičín – zpět autobusem 16,29 hod. (trasa 7 km)

Kontakt: cprvalasskemezirici@ado.cz

Tel.: 733 741 636

Představujeme vám dalšího člena staršovstva Agostinha Maimona Diatila.

Agostinho Maimona Diatilo se narodil v roce 1959. Pochází z Angoly, bývalé portugalské kolonie ve střední Africe. Je nejstarší ze sedmi dětí, pěti kluků a dvou holek.

Jaké jste měl dětství? Jako děcko jsem byl šťastný, protože mi stačilo málo. Rodiče pracovali, aby nám nic nechybělo, všichni jsme navštěvovali základní školu. Od raného věku jsem už pomáhal mamince uklízet doma, umýt nádobí a starat se o sourozence, když rodiče byli v práci. Třeba kontrolovat, aby bratři měli udělané domácí úkoly, a každou sobotu jsme dávali dohromady oblečení na nedělní školu, kterou jsme navštěvovali. Brzy ráno jsme vstávali, vařili jsme čaj anebo mléko a od osmé hodiny do deseti hodin jsme byli v kostele. Pak jsme se sami vrátili domů. Všude jsme chodili pěšky. Navštěvoval jsem katolickou školu, a proto jsem byl pokřtěn v římskokatolické církvi, i když moji rodiče byli baptisté. Můj koníček byl fotbal, miloval jsem hrát fotbal. Organizoval jsem skupinu kluků a hrávali jsme turnaj a já jsem byl všude kapitán. Proto dodneška někteří moji známí z dětství mi říkají kapitán. Moji bližší příbuzní mi říkají Mayi z Mayimona, což znamená v kikongo co moji rodiče prožili, než jsem se narodil. Hrál jsem v Angole druhou ligu. V roce 1981 jsme se dostali nejvýše a hráli první ligu a já jsem se rozhodl vycestovat do zahraničí, abych mohl pokračovat ve studiu lékařské fakulty. Hrál jsem za ACM, associacao crista de mocidade, což je v angličtině YMCA (Young men Christian association), zde jsem strávil většinu svého času, byl jsem vedoucí mládeže a měl jsem i na starosti zpravodajství. To byla 1. nezisková organizace v Angole v tehdy socialistickém státě.

Co rozhodlo, že budeš studovat medicínu a proč v Československu? Pro mě nebylo těžké rozhodnutí pro studium lékařské fakulty. Když mi bylo 9 let, moje maminka si zlomila ruku a musela se starat o mě, mé dva bratry a dvě sestry. Tehdy jsem si právě uvědomil, že kdybych byl lékařem mohl jsem pomoci mojí mamince a po absolutoriu gymnázia jsem dostal stipendium a moje první volba byla medicína, pak chemie, tak se mi podařilo studovat medicínu v ČSSR. V roce 1981 jsem cestoval na 9 měsíců do

Mariánských Lázní do jazykového střediska. Učil jsem se zde nejenom češtinu, ale také chemii, fyziku, matematiku a biologii. Po necelých 9 měsících jsem byl napsán na Lékařskou fakultu na Univerzitě Palackého v Olomouci, kde jsem absolvoval bez problémů.

Co a jak tě ovlivnilo na tvé cestě víry? Moje cesta k víře byla snadná, protože u nás doma převládala křesťanská atmosféra, od raného věku jsme věřili, že Bůh existuje a Ježíš Kristus je Boží Syn a umřel za nás. Proto jsem byl pokřtěn v mých 13 letech v římskokatolické církvi, protože jsem navštěvoval katolickou školu, i když moje rodiče byli baptisté. Duchem svatým jsem byl pokřtěn až mnohem později až v roce 2011. Dnes se dívám na víru úplně jinak, já si myslím, pokud jsme pokřtěni jen vodou, to neznamená, že jsme Boží děti a že vám patří Boží království. Musí být v souladu náš denní život, náš vztah s Bohem, s okolím, se světem. Kolik lidí jsme získali pro Pána, jaký máme vliv v našem okolí, jak jsme příkladem doma, v práci, na ulici. List Jakubův 2:14-17.

Jak vypadá tvá současná rodina? Co ti v našem sboru dělá radost, posiluje tě, co ti naopak schází? Ohledně dalších dotazů se podívejte do almanachu 1923-2023.

Diakonie
Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievvm.cz

www.diakonievvm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Za zdmi Diakonie

Ondřej Kudělka

Přemýšleli jste někdy nad tím, co se děje za zdmi valašskomeziříčské Diakonie? Co všechno děláme pro naše klienty a kdo nám s tím pomáhá? Dalo by se říci, že naše dny jsou plné příběhů, které krásně ukazují naše diakonické společenství. V následujících řádcích vám je přiblížíme.

Za našimi klienty do hospice Citadela, Domova se zvláštním režimem ale i do Denního stacionáře pravidelně přicházejí naši dobrovolníci. Ti s sebou vždy přinášejí nadšení a radost, kterou ochotně sdílejí, ať už prostřednictvím společně stráveného času nebo drobných aktivit jako je povídání či zpívání. O dobrovolníky pečujeme s láskou a úctou stejně jako o naše klienty a zaměstnance. Proto bylo pro ně připraveno školení, ve

kterém se dozvěděli spousty zajímavých a užitečných informací. Radost ale nešíří jen oni. Naše klienty vždy velmi těší návštěvy dětí. Děti z keramického kroužku ze ZŠ Žerotínova se společně s klienty hospice CITADELA věnují výrobě krásných keramických děl, zatímco žáci ZŠ Police přicházejí do Domova se zvláštním režimem s recepty a vždy spolu s klienty něco upečou, uvaří nebo usmaží.

Speciální místo v srdcích našich klientů mají také canisterapeutičtí psi, kteří se rádi nechají pohladit a za nějakou tu odměnu se na chvíli stávají jejich nejlepším přítelem. A co víc, nedávno jsme v Domově se zvláštním režimem přivítali i netradiční čtyřnohé návštěvníky, a to kozu, ovci a králíka, kteří

přinesli do zařízení atmosféru venkova. Pro klienty to byla krásná příležitost si je nejen pohladit, ale zavzpomínat na svá mladá léta, kdy sami doma tato zvířata chovali.

Velkou událostí v naší valašskomeziříčské Diakonii bylo i nedávné vystoupení Dětského souboru písní a tanců Malý Radhošť z Rožnova pod Radhoštěm. V atriu hospice Citadela předvedly děti všem našim klientům tance z okolí Rožnova, sólové i sborové písně a ukázaly také tradiční hry chlapců a dívek, tak jak je bylo běžné vidět na vesnici. Soubor doprovázela cimbálová muzika ze ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm, která krásně podtrhla atmosféru celého vystoupení. Vystoupení přineslo všem radost a vykouzlilo nejeden úsměv na tváři. Na závěr nechybělo společné zpívání známých lidových písniček.

Vedle každodenní péče se v Diakonii snažíme otevírat i zajímavá témata. Nedávno jsme se zapojili do kampaně Dožít doma, která upozorňuje na význam mobilní hospicové péče. První akcí byla beseda s evangelickou farářkou a kaplankou hospice Citadela Mgr. Radkou Včelnou, která s veřejností hovořila o otázkách spojených s umíráním doma. Diskuze byla upřímná, emotivní a přinesla odpovědi i podněty k zamyšlení. Druhá část kampaně zahrnovala promítání filmu Rok vdovy ve spolupráci s Kinem Valmez. Tento film, inspirovaný deníky Zuzany Pokorné, představuje příběh plný odvahy a naděje po ztrátě životního partnera. Po promítání následovala beseda s MUDr. Veronikou Mikolajkovou a farářkou Mgr. Radkou Včelnou, které nabídly nejen odborný pohled, ale také hluboce lidskou zkušenost a otevřely prostor pro sdílení přítomných diváků. Nejedno oko nezůstalo suché, když lidé sdíleli své příběhy o síle, odhodlání a o tom, že jít dál je vždy možné.

Každý den je pro nás v Diakonii příležitostí rozdávat radost a naději. Ať už je to prostřednictvím drobných gest, podpory nebo úsměvů, společně tvoříme prostor, kde jsou lidé přijímáni s láskou a úctou.

Pojďte se s námi zapojit do chystaných akcí:

23.11.2024 – Workshop Nordic Walkingu - 13:00 – 15:00 hod. – Zahrada hospice CITADELA akce je určena pro veřejnost. Na akci se lze přihlásit u paní Zuzany Venturové na emailu: venturova@diakonievm.cz

23.11.2024 – Potravinová sbírka v Lidlu - 08:00 – 18:00 hod. – Lidl Valašské Meziříčí hledáme dobrovolníky, kteří nám pomohou ve sběru potravin v Lidlu ve Valašském Meziříčí. Více informací Vám poskytne paní Alena Hellerová - hellerova@diakonievm.cz

26.11.2024 – Relaxační techniky aneb jak zvládnout stres a únavu – 16:00 – 19:00 hod. J.K.Tyla 418, Valašské Meziříčí – akce je určena pro pečující. Na akci je potřeba se přihlásit u paní Kláry Stavárkové na telefonním čísle 734 881 964

30.11.2024 – Stěhování Chráněného bydlení do nových prostor – hledáme dobrovolníky, kteří by nám pomohli se stěhováním chráněného bydlení. Více informací Vám poskytne paní Alena Hellerová - hellerova@diakonievm.cz

Více informací najdete na našich webových stránkách diakonie.valmez.cz

Vzpomínka a hádanka

Anna Jelínková

Při procházení starých sborových fotografií jsem narazila na jednu z roku 2015 z malého tábora v Podolí. Tématem tábora byl příběh o milosrdném Samařanu. Vedoucí hrají dětem na úvod velké táborové hry tematické scénky. Uhodnete, kdo to je za ubožáka? Koho se ten Samařan vlastně ve skutečnosti ujal?

(Jana Bosáková, nyní Blindarová)

Srdečně zveme:

10. 11. neděle 9.30 bohoslužby s VP – P. Freitinger
17. 11. neděle 9.30 pravidelné bohoslužby – L. Nejedlý
24. 11. neděle 9.30 bohoslužby – D. Heller
křest Jonáše Holiše
26. 11. středa 9.30 kavárnička pro dříve narozené
"Jindřich Štreit a jeho fotografie"
1. 12. neděle 9.30 bohoslužby – J. Krupa
17.00 setkání třicátníků – téma večere Páně
8. 12. neděle 9.30 bohoslužby s VP – P. Freitinger

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány
v přímém přenosu na kanálu YouTube
„ČCE Valašské Meziříčí“

Pravidelný týdenní program

- Středa 14.45 náboženství pro školní děti
15.30 rodiče s dětmi
17.00 biblická hodina
Pátek 19.00 mládež (dle dohody)
Neděle 8.45 zkouška pěveckého kroužku
9.30 bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově pro seniory:

Úterý co 14 dní ve 14.00 hod. v Seniorparku

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3
757 01 Val. Meziříčí
e-mail: [valasske-
mezirici@evangnet.cz](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)
bankovní účet:
190396260/0300
[http://valasske-
mezirici.evangelnet.cz](http://valasske-mezirici.evangelnet.cz)
[https://www.facebook.com/
/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Kontakty:

Administrující farář

Pavel Freitinger
mobil: 732 116 894
pfreitinger@tiscali.cz

Kurátor sboru

Martin Fojtů
Mobil: 737 085 870

Pastorační pracovnice

Dobromila Krupová
mobil: 732 343 638
krupova.diak@seznam.cz

Pokladník

Libuše Jelínková
liba.jelinkova@gmail.com

Účetní

Eva Janírková
mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 3. 11. 2024
Příspěvky, ohlasy
a připomínky přijímá:
Anna Jelínková
mobil: 721 935 185
anna@jelinek.eu